

дом діяльності такого банку визначено як набуття (у т.ч. і безоплатне) у банків, які працюють у загальному режимі, у яких призначено тимчасову адміністрацію, або які перебувають у процесі ліквідації проблемних активів та зобов'язань, управління такими активами та їх відчуження. Крім того, санаційний банк звільнюється від сплати будь-яких платежів, державного мита, витрат по судовим процесам тощо.

За версією МВФ — санаційний «Родовід банк» — банк — депозитарій по роботі з проблемною заборгованістю лише для державних банків. Банк у першу чергу прийматиме (на комісійній основі та без права регресу) активи, які були вилучені НБУ у банків, що ліквідуються. Банк-санатор повинен створюватись на тимчасовій основі, строком до 3-х років без застосування до нього стандартних пруденційних вимог та вимог щодо капіталу. Єдиний операційний дохід — це дохід від повернення проблемної заборгованості. На суму отриманих активів «Родовід банк» випускає спеціальні цінні папери (векселі) за кожною групою проблемних активів від НБУ та інших державних банків. Тобто, банк працює виключно для державних банків та проблемних активів НБУ. До цього банку запроваджується спеціальний податковий режим.

Шляхом створення санаційного банку держава прагне поліпшити стан банківської системи України, сприятиме відновленню оптимального співвідношення між працюючими та непрацюючими активами банків, що надасть банкам можливості повернутися до нормального режиму функціонування.

УДК 001.895(477)

І. В. Баранов,

аспірант кафедри фінансів підприємств
ДВНЗ «КНЕУ імені Вадима Гетьмана»

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ФІНАНСУВАННЯ ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ТЕХНОПАРКІВ В УКРАЇНІ

Важливою складовою фінансового механізму інноваційної діяльності є система державного регулювання фінансових відносин в інноваційній сфері. Оскільки ринкові механізми не здатні самостійно та повністю забезпечити необхідний розподіл фінансових

ресурсів. Враховуючи вітчизняний та провідний зарубіжний досвід можна стверджувати, що повноцінне та ефективне функціонування наукового та інноваційного секторів, як каталізатора економічного зростання національної економіки є неможливим без державної підтримки. В свою чергу державна підтримка зводиться в основному до державного регулювання розподілу та перерозподілу фінансових ресурсів спрямованих на підтримку та розвиток інноваційних процесів.

Тому, на нашу думку, існує об'єктивна необхідність дослідження саме аспектів державного регулювання в процесах фінансування інноваційної діяльності. Відповідно до Закону України «Про спеціальний режим інноваційної діяльності технологічних парків» [1], прийнятого в 1999 р., технопаркам надається спеціальний режим інноваційної діяльності, який містить деякі елементи державного регулювання інноваційної діяльності через використання складових фінансового механізму останньої. Такий спеціальний режим ведення інноваційної діяльності, згідно норм закону, запроваджується строком на 15 років для технопарків та діє на протязі строку реалізації їх проектів.

Важливий вплив на функціонування інноваційних проектів технопарків спричиняють розміри та динаміка залучених фінансових ресурсів, а саме кредитів та інвестицій. За досліджуваний період, 10 років, вітчизняними технопарками було отримано понад 3,5 млрд грн кредитних коштів та близько 0,5 млрд грн інвестицій вітчизняних та іноземних інвесторів. Динаміку вищезгаданих показників варто аналізувати з урахуванням двох періодів діяльності технопарків, до відміни дії фінансових важелів (субсидій) вищезгаданого закону та після (табл. 1)

Таблиця 1

**ОБСЯГИ ЗАЛУЧЕНИХ КРЕДИТІВ ТА ІНВЕСТИЦІЙ ВІТЧИЗНЯНИМИ
ТЕХНОПАРКАМИ за 2000—2010 роки***

(у фактичних цифрах)

Рік	Сума одержаних кредитів, млн грн	Сума одержаних інвестицій, млн грн	Співвідношення залучених кредитів та інвестицій
2000—2001	103,9	0,5	1 : 0,00
2002	286,9	0,0	1 : 0,00
2003	366,9	319,8	1 : 0,87
2004	359,9	128,7	1 : 0,36
2005	196,2	11,1	1 : 0,06

Рік	Сума одержаних кредитів, млн грн	Сума одержаних інвестицій, млн грн	Співвідношення залучених кредитів та інвестицій
2006	405,0	8,2	1 : 0,02
2007	286,4	5,9	1 : 0,02
2008	1 145,1	31,1	1 : 0,03
2009	357,5	24,5	1 : 0,07
2010 (I кв.)	10,8	0,0	1 : 0,00
2000—2010 (I кв.)	3 518,6	529,8	1 : 0,15

*Складено автором на основі [2, 3]

Так за 2000—2004 роки було отримано 85 % від загального за 10 років обсягу інвестицій та лише 32 % від загального розміру кредитів. Це свідчить про активність інвесторів до відміни субсидій (2005 р.) і відповідно більш низьку потребу в кредитних ресурсах з боку технопарків. За цей п'ятирічний період середньорічні розміри інвестицій становили 31 % від обсягу відповідно залучених кредитів. Отже, хоча в структурі фінансування інноваційної діяльності технопарків за даний період і переважали кредитні кошти, але розмір інвестиційних ресурсів був значним та в середньому складав $\frac{1}{4}$ від залучених коштів.

Після відміни дії фінансових важелів державної підтримки технопарків, за 2005 — I кв. 2010 роки інтерес інвесторів до інноваційних проектів вітчизняних технологічних парків значно знизився, було отримано лише 15 % від загального за 10 років обсягу інвестицій. При цьому значно зросли обсяги залучення кредитних ресурсів — 68 % кредитних коштів за 2000—2009 були отримані, починаючи з 2005 року. Отже, варто відзначити зміну структури фінансування інноваційних проектів технопарків після скорочення державної підтримки — інвестиції за 2005—2009 роки в середньому склали лише 4 % від обсягу кредитних ресурсів.

Таким чином, можна зробити висновок про те, що внаслідок скорочення державних субсидій інноваційні проекти стали менш цікавими для інвесторів з фінансової точки зору, вони значно скоротили обсяг своїх капіталовкладень у проекти технопарків. Останні, в свою чергу, були змушені невілювати зменшення притоку інвестицій збільшенням обсягів залучення кредитних кош-

тів. Унаслідок зростання частини кредитних коштів у загальній структурі фінансування технопарків відбулось збільшення фінансових видатків (проценти та комісії) останніх, що вплинуло на економічну ефективність інноваційних проектів у бік її погіршення і стало додатковим демотиватором для учасників інноваційного процесу.

Список літератури:

1. Стратегія інноваційного розвитку України на 2010–2020 роки в умовах глобалізаційних викликів / За ред. В. І. Полохало. — К. : Парламентське видавництво, 2009. — 628 с.

2. Узагальнений звіт реалізації проектів технологічних парків за 1-й квартал 2010 року. — Режим доступу: http://www.mon.gov.ua/images/science/innovation/zv_2010.doc

3. Узагальнений звіт реалізації проектів технологічних парків за 2009 рік. — Режим доступу : http://www.mon.gov.ua/science/innovation/zvit_2009.doc

УДК 336.77

Н. П. Баріда,

канд. екон. наук, доцент кафедри банківської справи
ДВНЗ «КНЕУ імені Вадима Гетьмана»

ВПЛИВ МЕХАНІЗМУ ГРОШОВОЇ ЕМІСІЇ НА СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНИЙ РОЗВИТОК КРАЇНИ

У процесі розвитку будь-якої країни поступово формується її соціально-економічна модель. Важлива роль у розбудові соціально-економічного середовища належить механізму грошової емісії.

Від механізму та обсягу грошової емісії в значній мірі залежить перерозподіл доходів у суспільстві. Адже, емітовані гроші, залежно від волі емітентів, спочатку потрапляють певній групі економічних суб'єктів і тільки потім надходять на ринок до інших його учасників. Ті, хто умовно першими отримують додаткові доходи, тобто переводять їх у реальні активи, по старих цінах — вони отримують емісійний доход. Це неминуче проходить за рахунок тих, хто купляє товари, коли ціни підвищились, а їхні